

Legal language

احسان اميربيک

Legal writing in English has developed over hundreds of years and is characterized by specific features, some of which can make it difficult for the non-lawyer to understand.

Characteristics of legal writing include : using Latin terms ; using technical terms ; using old-fashioned words not much in general use ; using pair of words with a reciprocal relationship (lessor /lessee) ; using legal jargon ; using vague words; using long sentences with little punctuation ; using capital letters to signal important or defined terms avoiding personal pronouns (you, we, I); the specific use of shall to impose an obligation or duty on someone (the tenant shall not sub-let the whole or part of the premises)

There is a movement to draft legal text in standard , modern, plain English but any change will be slow.

Latin terms

There are many Latin terms in written English legal text, although recent reforms in the English justice system have encouraged the use of English rather than Latin. Some Latin terms are used so frequently that they are in general English use (e.g., ad hoc, bona fide, pro rata, etc.).

It is useful to be able to recognize their meaning and a dictionary or online glossary will help. Forms of pronunciation vary.

Ad hoc – for this purpose

Affidavit – witnessed , signed statement

Bona fide – in good faith

موسسه حقوقی آواهی عدالت سروش

Caveat – warning

De facto – in fact

De jure – by right

Et cetera (etc.) – and so on

Exempli gratia (e.g.) – for example

Ex parte (ex p.) – by a party without notice

Id est (i.e.) – that is

In camera – hearing a case in private

In curia – in open court

In situ – in its original situation

Inter alia – among other things

Ipsa facto – by the fact

Per pro – on behalf of another

Per se – by itself

Prima facie – at first sight

Pro rata – in proportion

Quasi – as if it were

Sub judice – in the course of trial

Ultra vires – beyond the power

Videlicet (viz) – namely

موسسه حقوقی آوای عدالت سروش

مقدمه ی مترجم

وقتی سخن از کارگاه ترجمه به میان می آید بی شک علاوه بر ترجمه ی یک متن تخصصی موارد بسیار دیگری نیز باید لحاظ شود که جنبه ی آموزشی نیز داشته باشد و دانش پژوهان بتوانند از آن استفاده ای هر چند مختصر ببرند چرا که اگر کسی تنها به دنبال یک ترجمه ی صرف باشد مطمئناً از کتب ترجمه ی متون حقوقی موجود در بازار استفاده می کند که حداقل از ترجمه ی یک مترجم خبره استفاده کنند نه از یک ترجمه ی دانشجویی...

مطلبی که در این شماره آورده می شود بیش تر جنبه ی آموزشی دارد تا ترجمه. عنوان بحث این شماره نگارش حقوقیست؛ اینکه چه اصطلاحاتی معمولاً در نگارش حقوقی استعمال می گردد...

آنهایی که با متون حقوقی به زبان انگلیسی سرو کار داشته اند به خوبی به این امر واقف اند که اکثراً پیش می آید که در بین متن حقوقی اصطلاحات لاتین آورده می شود که خواننده حتی معنی آن را نمی تواند حدس بزند لذا مفهوم کلی جمله را نیز متوجه نمی شود. از آنجایی که این اصطلاحات نقش بسیار تعیین کننده ای در فهم متن دارد برخی از این اصطلاحات بسیار پر کاربرد که در متون حقوقی نقش پر رنگی دارند آورده می شود و علاقه مندان می توانند با حفظ آنها بسیاری از مشکلاتشان را در بحث ترجمه بر طرف کنند.

پیشاپیش از نقائص وضعف ها و نا پختگی های کار پوزش می طلبیم چرا که کاریست دانشجویی.

متن از کتاب **professional English in use (for law)** نوشته ی **Gillian Brown و Sally Rice** انتخاب شده است.

زبان حقوقی

نگارش حقوقی در زبان انگلیسی در طول صدها سال به تدریج توسعه یافته و بوسیله ی ویژگی های خاص و مشخصی که فهم آن را برای غیر حقوقیون دشوار می سازد ترسیم شده است.

مشخصه و خصوصیت نگارش حقوقی شامل این موارد می گردد: اصطلاحات لاتین، استفاده از واژه ها و اصطلاحات فنی، استفاده از واژه های از رواج افتاده و کهنه ، استفاده از لغاتی با رابطه ی متقابل (کرایه یا اجاره دهنده / کرایه یا اجاره کننده)، استفاده از زبان فنی حقوقی ، استفاده از واژه های مبهم، استفاده از جملات بلند با نشانه گذاری کم، استفاده از حروف بزرگ برای اشاره به اهمیت و مشخص کردن اصطلاحات، اجتناب از ضمائر (شما، ما، من) ، استفاده ی خاص از shall (باید) برای تحمیل کردن و بار کردن تعهد و وظیفه ای بر یک شخص (مستاجر نباید تمام یا قسمتی از ساختمان و محوطه ی آن را اجاره دهد).

جنبشی در جهت اینکه متون حقوقی را به صورت استاندارد، امروزی، و انگلیسی ساده و قابل فهم در آورد به وجود آمده است اما هر تغییری به صورت کند خواهد بود.

اصطلاحات و واژه های لاتین

در نوشتار های حقوقی انگلیسی اصطلاحات لاتین بسیاری آمده است ، هر چند اصطلاحات اخیر در سیستم دادرسی انگلستان استفاده از انگلیسی را در برابر لاتین ترغیب می کند. برخی اصطلاحات لاتین آن قدر که استفاده شده اند امروزه دیگر در استفاده ی عمومی انگلیسی نیز استعمال می شوند. (گویی که دیگر جزئی لاینفک از زبان انگلیسی شده اند م).
(برای مثال ؛ بدین منظور و بدین هدف؛ با حسن نیت و بدون قصد خدعه و فریب ؛ نسبت به چیزی و غیره...)

این مسئله که بتوان معانی آن ها را تشخیص داد بسیار مفید و با ارزش است همچنین می توان از یک فرهنگ لغت یا واژه نامه ی متصل به شبکه (آنلاین) نیز کمک گرفت.

موسسه حقوقی آوای عدالت سروش

توجه شود که نوع و اشکال تلفظ متغیر و متفاوت است .

Ad hoc – بدین منظور – بدین هدف

Affidavit – سوگند نامه ، شهادت نامه

Bona fide – با حسن نیت

Caveat – اخطار رسمی، اخطاریه

De facto – در واقع

De jure – حقوقی، قانونی

Et cetera (etc.) – بقیه...، غیره...

Exempli gratia (e.g.) – برای نمونه

Ex parte (ex p.) – (۱) یک جانبه

Id est (i.e.) – یعنی؛ (به عبارت دیگر)

In camera – به طور خصوصی، غیر علنی (۲)

In curia – در دادگاه علنی

In situ – در محل

Inter alia – (از جمله)

Ipsa facto – عملاً (۳)

Per pro – نماینده ی کسی بودن

Per se – به خودی خود

موسسه حقوقی آوای عدالت سروش

Prima facie – در نظر اول

Pro rata – بالنسبه

Quasi – مثل اینکه (۴)

Sub judice – در دست رسیدگی قضایی

Ultra vires – خارج از حدود اختیارات قانونی

Videlicet (viz) – برای مثال

۱: قید این اصطلاح در گزارش قضیه یعنی اسمی که بعد از آن می آید، طرفی است که به در خواست او استماع صورت گرفته است (م).

۲: جلسه ی بسته در دفتر قاضی یا در دادگاه بدون شرکت تماشاچی ها و امثالهم – غیر علنی (م).

۳: عضویت خود به خود – عضویت قهری در یک سازمان بین المللی دیگر مثل عضویت ایالات متحده ی آمریکای شمالی در دیوان بین المللی دادگستری به تبعیت از عضویت آنان در یک سازمان ملل متحد – عضویت تبعی – با الفعل – فی نفسه (م).

۴: این کلمه برای نشان دادن شباهت به کار می رود مثل شبه نظامی – شبه دولتی (م).